

סוף הגלות, מאחר שסוד הניסיון הוא רק למי שהם בסוד הפשט שהוא מצד עץ הדעת טוב ורע שנשמתם הוא מבריאה ויצירה שיש שם אחיזה לקלי', אמנם העוסקים בתורת הסוד הם מסוד עץ החיים שבאצילות שאין שם אחיזה לקלי' ולכן לא יכבד עליהם נסיון הגלות באחרית הימים (רמ"ק), **וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּה, יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דברים לב) יְהוֹה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר** ובגלל שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים שהוא זה ספר הזוהר אז הם יזכו לצאת על ידו מהגלות ברחמים בלא צער ויגון כלל, ואז יתקיים בהם מש"כ 'ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר' מאחר שבגאולה יהיה השמחה רק לישראל ולא לערב רב ושאר

האומות [קפט] (דמשק אליעזר). ♦

בזמן הגאולה הפרנסה תהיה מצד ז"א ויתקיים הפסוק ואת רוח הטומאה
אעביר מן הארץ

וְאִילָנָא דְּטוֹב וְרָע, דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתָר טוֹמָאָה וְטַהֲרָה, לָא שְׁלֵטָא עַל יִשְׂרָאֵל יִתִּיר ומעץ הדעת

טוב ורע שמשם נמשך איסור והיתר טומאה וטהרה אז הוא לא ישלוט עוד על ישראל, מאחר שבגאולה יהיה אז בעולם רק טהרה ויהיה לישראל שפע רוחני כדוגמת המן שבזה

אור הרשב"י

[קפט] וכדאיתא במדרש תנחומא פרשת בלק אלו הכל לוקין שנאמר (דברים לב) ה' בדד סימן יב כשהוא משמחן אין אומה שמחה עמהם ינחנו ואין עמו אל נכר.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

יתבטלו כל דיני איסור והיתר טומאה וטהרה ואז יעסקו בהם ישראל רק בסודם של דברים,
דְּהָא פְּרַנְסָה דִּילָן לָא לִיהוּי, אָלָא מְסִטְרָא דְאִילְנָא
דְּחַי, דְּלִית תַּמָּן לָא קִשְׂיָא מְסִטְרָא דְרַע, וְלָא מַחְלוּקַת
יְרוּחַ הַטּוּמְאָה, דְּכַתִּיב, (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטּוּמְאָה
אֲעֵבִיר מִן הָאָרֶץ [קצ] כי אז בגאולה לא תהיה הפרנסה שלנו אלא רק מצד

אור הרשב"י

בדיני ממונות כרב יהודה דכולהו תנווי בניזקין
הוי ואפ"ה לא הוי מצלי אלא מתלתין יומין
לתלתין יומין כד מהדר תלמודא כדאי' בגמ'
ובירושלמי פ"ק דברכות ס"ל לרשב"י דאפי'
לק"ש אין מפסיקין כ"א ממקרא ולא ממשנה
דעדיפי ממקרא לרשב"י ולא חילק בין סדר
זרעים ומועד וקדשים טהרות לניזקין (וסותר)
דעת עצמו בר"מ בכמה מקומות דמשנה איהי
שפחה כו' והמקרא שהוא תורת משה ודאי
עדיפא מקבלה דאיהי מטרוניתא בר"מ שם
ותורה שבכתב הוא מלכא (דהיינו יסוד אבא
המלוכש בו"א כמ"ש האריו"ל). וגם פלפול
הקושיות ותירוצים דמסטרא דרע ורוח
הטומאה אשכחן ברשב"י דעסק ביי' טובא גם
בהיותו במערה ואדרכה בזכות צער המערה
זכה לזה כדאיתא בגמ' דאמר לר' פנחס בן
יאיר אכל קושי' כ"ד פירוקי וא"ל אילו לא
ראיתני בכך כו' (וגם באמת ע"כ עיקר עסקיהם
במערה הי' תורת המשניות ת"ר סדרי שהיה
בימיהם עד רבינו הקדוש דאילו ספר הזהר
והתיקונים היה יכול לגמור בב' וג' חדשים כי
בודאי לא אמר דבר אחד ב' פעמים) גם אמרו

[קצ] ובענין מאמר זה כתב התניא באיגרת
הקודש פרק כו וז"ל: והנה המובן מהשקפה
ראשונה לכאורה מלשון זה המאמר לחסירי
מדע שלימוד איסור והיתר וסדר טהרות הוא
מאילנא דטוב ורע מלבד שהוא פלא גדול
מחמת עצמו וסותר פשטי הכתובים ומדרשי
רבותינו ז"ל שכל התורה הנגלית לנו ולבנינו
נקרא עין חיים למחזיקים בה ולא ספר הזהר
לבד ובפרט שהיה גנוז בימיהם וגם כל חכמת
הקבלה היתה נסתרה בימיהם ונעלמה מכל
תלמידי חכמים כ"א ליחידי סגולה ואף גם זאת
בהצנע לכת ולא ברבים כדאיתא בגמרא
וכמ"ש האריו"ל דדוקא בדורות אלו האחרונים
יותר ומצוה לגלות זאת החכמה ולא בדורות
הראשונים וגם רשב"י אמר בזה"ק שלא ניתן
רשות לגלות רק לו ולחביריו לבדם ואף גם זאת
פליאה נשגבה דלפי זה לא היה לימוד איסור
והיתר וכ"ש דיני ממונות דוחין מצות תפלה
שנתקנה ע"פ סודות הזהר ויחודים עליונים
ליודעים כרשב"י וחביריו וזה אינו כדאיתא
בגמ' דר"ש בן יוחאי וחביריו וכל מי שתורתו
אומנתו אין מפסיקין לתפלה ואפילו כשעוסק

אילן החיים של ז"א שאין שם לא קושיא מצד הקלי' ולא מחלוקת מצד רוח הטומאה כי אז

אור הרשב"י

ר"ל דגוף דבר האסור ודבר המותר הוא מאילנא דטוב ורע שהוא קליפת נוגה כמ"ש בע"ח. וזהו לשון אסור שהקליפה שורה עליו ואינו יכול לעלות למעלה כדבר המותר דהיינו שאינו קשור ואסור בקליפה ויוכל לעלות ע"י האדם האוכלו כוונה לה' וגם בסתם כל אדם העובר ה' שבכח האכילה ההיא לומד ומתפלל לה' ונמצא שנעשה אותיות התורה והתפלה העולה לה' מכת הנכרר מהמאכל ההוא וזהו כחול אבל בשבת שיש עליה לקליפת נוגה בעצמה עם החיצוניות שבכל העולמות לכן מצוה לאכול כל תענוגים בשבת ולהרבות בבשר ויין אף שבחול נקרא זולל וסובא. משא"כ בדבר איסור שאינו יכול לעלות לא בשבת ולא כחול גם כשמתפלל ולומד בכח ההוא אם לא שאכל לפיקוח נפש שהתירו רז"ל ונעשה היתר גמור. אבל הלימוד בתורה אף הלכות איסור והיתר טומאה וטהרה שהם המשניות וברייתות שבגמרא ופוסקים המבארים ומבשרים דבריהם להלכה למעשה הן הן גופי תורה שבע"פ שהיא ספי' מלכות דאצילות כדא"י בזה"ק במקומות אין מספר ובריש תיקונים מלכות פה תורה שבע"פ קרינן לה ובאצ"י איהו וגרמוהי חד בהון דהיינו שאור א"ס ב"ה מתייחד באצילות בתכלית היחוד שהוא ורצונו והכמתו המלוכשים בדבורו שנקרא מלכות הכל אחד.

ומ"ש האר"י ל' שהמשניות הן במלכות דיצירה ר"ל לבוש מלכות דיצירה שנתלבשה בה

רבותינו ז"ל מיום שחרב בהמ"ק אין לו להקב"ה אלא ד' אמות של הלכה בלבד. ועוד יש להפליא הפלא ופלא איך אפשר שלימות המשיח לא יצטרכו לידע הלכות איסור והיתר וטומאה וטהרה כי איך ישחטו הקרבנות וגם חולין אם לא ידעו הלכות דרסה וחלדה ושהי' הפוסלים השחיטה ופגימת הסכין וכי יולד איש בטבעו שיהא שוחט בלי שהי' ודרסה וגם הסכין תהי' בריאה ועומדת בלי פגימה לעולם ועוד הרבה הלכות חלב ודם ושאר איסורין וגם טומאת המת יהי' צריכין לידע כדכתיב הנער בן מאה שנה ימות וגם טומאת יולדת צריך לידע כדכתיב הרה ויולדת יחדיו אם תלד אשה בכל יום מביאה אחת אעפ"כ דין איסור טומאתה לא ישתנה ואין להאריך בדבר הפשוט ומפורסם הפכו בכל הש"ס ומדרשים הפריך הלכתא למשיחא ואליהו בא לפשוט כל הספיקות ופרשה זו עתיד אליהו לדורשה כו': ועוד אינו מובן מ"ש דלא יתפרנסון ת"ח מעמי הארץ כו' ולא מערב רב דאכלין פסול טמא ואסור ח"ו שהרי ת"ח שבזמן בית שני לא היו מתפרנסין מע"ה דאכלין פסול אסור ח"ו שהיה להם שדות וכרמים כע"ה ואפ"ה היו עוסקין בלימוד איסור והיתר וטומאה וטהרה כל הזוגות שהיו בימי בית שני והעמידו תלמידים לאלפים ורבבות ולימוד הנסתר בהסתר כו'.

אך באמת כשתדקדק בלשון ר"מ דלעיל ואילנא דטוב ורע דאיהו איסור והיתר כו' ולא אמר תורת איסור והיתר או הלכות או"ה אלא

יתקיים מש"כ 'ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ' בב"א.

אור הרשב"י

שבע"פ (בסוד אבא יסד ברתא) המלובשת במלכות דיצירה (וסוד) סוד המשניות וברייתות המלובשות בקליפת נוגה שכנגד עולם היצירה ששם מתחיל בחי' הדעת נ"א הרע שבנוגה נ"א והברייתות המלובשות בק"נ שכנגד עולם העשיה ששם מתחיל בחי' הרע שבנוגה כנודע מהאריו"ל. והמשכיל יבין ענין פלא גדול מזה מאד מה נעשה בשמים ממעל ע"י עיון וביורר הלכה פסוקה מן הגמרא ופוסקים ראשונים ואחרונים מה שהיה בהעלם דבר קודם העיון הלו כי ע"י זה מעלה הלכה זו מהקליפות שהיו מעלימים ומכסים אותה שלא היתה ידועה כלל או שלא היתה מובנת היטב בטעמה שהטעם הוא סוד הספי' חכמה עילאה שנפלו ממנה ניצוצי' בקליפות בשבה"כ והם שם בבחי' גלות שהקליפות שולטים עליהם ומעלימי' חכמת התורה מעליונים ותחתונים וז"ש בר"מ שהקושי' היא מסטרא דרע. והנה העליונים אין בהם כח לברר ולהעלות מהשבירה שבקליפת נוגה אלא התחתונים לברר לפי שהם מלובשים בנוף חומרי משכא דחויא מקליפת נוגה והם מתישים כחה בשבירת התאוות ואתכפיא ס"א ויתפרדו כל פועלי און. ולכן באים העליונים לשמוע חידושי תורה מהתחתונים מה שמחדשים ומגלים תעלומות החכמה שהיו כבושים בגולה עד עתה וכל איש ישראל יוכל לגלות תעלומות חכמה (לגלות) ולחדש שכל חדש הן בהלכות הן באגדות הן בנגלה הן בנסתר כפי בחי' שרש נשמתו

מלכות דאצילות ומלכות דיצירה נקרא שפחה לגבי מלכות דאצילות ומלכות דבריאה נקרא אמה ותדע ממ"ש האריו"ל דמקרא דהיינו תושב"כ הוא בעשי' והרי מפורש בזהר ובכתבי האריו"ל מקומות אין מספר שהיא תפארת שהוא ז"א דאצילות אלא שמתלבשת בעשי' וכן הוא בהדיא בספר הכוונות שמקרא ומשנה ותלמוד וקבלה כולם באצילות אלא שמקרא מתלבש עד עשיה ומשנה עד היצירה ותלמוד בבריאה. והנה כשהמלכות דאצי' מתלבשת בקליפת נוגה כדי לברר הניצוצות שנפלו בחטא אדה"ר וגם הרפ"ח ניצוצין שנפלו בשבירת הכלים אזי גם המלכות דאצי' נקרא בשם עץ הדעת טוב ורע לגבי ז"א דאצילות שאינו יורד שם ונקרא עץ חיים והנה התלבשות המלכות בקליפת נוגה הוא סוד גלות השכינה אשר שלט האדם באדם כו' וז"ש ברע"מ ובזמנא דאילנא דטו"ר שלטא כו' אינון כו' דהיינו בזמן גלות השכינה שמשפעת לחיצונים שהם בקליפת נוגה שהערב רב יונקים משם ומתמציתן ניוונין תלמידי חכמים בגלות ואז עיקר עבודת האדם ועיקר עסק התורה והמצות הוא לברר הניצוצות כנודע מהאריו"ל לכן עיקר ענין הלימוד הוא בעיון ופלפול הלכה באיסור והיתר טומאה וטהרה לברר המותר והטהור מהאסור והטמא ע"י עיון ופלפול הלכה בחכמה בינה ודעת כנודע דאורי' מחכמה נפקת ובחכמה דייקא אתברירו והיינו חכמה עילאה דאצילות המלובשת במלכות דאצי' סוד תורה

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000